

תמ"ש 28102/05

כב'ה שופטת רבקה מקייס

בפני

1. ר. נ

2. ט'

3. מ' (קטינה)

4. נ' (קטינה)

תובעים

נגד

1. א. נ

נתבעים

פסק דין

בפניי תביעה למזונות התובעות, אשתו ובנותיו של הנתבע, אשר הוגשה ביום 11.7.07. כמו-כן ידונו בפסק דין זה תביעות משמורת הדדיות שהוגשו על ידי כל אחד מההורים, האם במסגרת תמ"ש 28103/05 והאב במסגרת תמ"ש 28104/05 כאשר שתי התובענות הוגשו באותו היום - יום 20.2.08. לפיכך למען הבהירות ייקראו הצדדים בפסק דין זה גם : האם, האב והבנות.

רקע כללי

1. בני הזוג נשאו זל"ז כדמו"י ביום 16.9.87 ומנישואיהם נולדו שלוש בנותיהם, ט' שהיא כיום בגירה וסיימה שירות צבאי, מ' כבת 17 ונ' כיום כבת 11.

2. תחילת ההליכים בין הצדדים בבקשה שהגישה האם ליישוב סכסוך ביום 9.10.05, אולם הליך זה לא צלח וביום 26.10.06 הוגשה תביעה רכושית מטעם האם. תביעת המזונות נשוא פסק הדין הוגשה רק כ-9 חודשים לאחר מכן. התביעה הרכושית בה מעורבים מעבר לצדדים גם אמה של התובעת ועיזבון אביה המנוח ועוד צדדים אחרים, עדיין מתבררת בפניי, וקבועים שני מועדי הוכחות בחודשים הקרובים.

תביעות המשמורת תמ"ש 28103/05 ותמ"ש 28104/05

3. מאחר ובנושא תביעות המשמורת יש הסכמות חלקיות ומאחר ונושא המשמורת יכול וצריך להשפיע על נושא פסיקת מזונות התובעות אדון תחילה בתביעות המשמורת.

4. התביעות ההדדיות למשמורת הוגשו כאמור ביום 20.2.08 מועד בו התקיים קדם משפט בשאר התובענות ולאור זאת ניתנה באותו יום החלטה להזמנת תסקיר מאת מועצה אזורית חבל מודיעין.

5. הוגש תסקיר מאת שירותי הרווחה הנושא תאריך של 19.5.08, ובו סוקרת פקידת הסעד את מצב ההורים, מצב הקטינות וכן לבסוף מפרטת את המלצותיה. פקידת הסעד מפרטת כי במהלך השנים האחרונות, למרות שבני הזוג חיים תחת קורת גג אחת, הם מנהלים את חייהם באופן נפרד למעט עניינים משותפים סביב הבנות. פקידת הסעד מציינת כי היוזמה לגירושין היא של האם והאב מתנגד לכך נחרצות.

6. לגבי תפקודם של ההורים מציינת פקידת הסעד כי שני ההורים אוהבים ודואגים לבנותיהם.

7. לטענת האב בכל שנות הנישואין הוא הדמות הדומיננטית המרכזית בבית, לטענת האם בתחילת הנישואין הייתה היא הדמות הדומיננטית, וכאשר עברה לעבוד בעסק עצמאי בתל אביב האב לקח חלק פעיל יותר בשגרת חיי הבנות.

8. פקידת הסעד מסכמת כי בשנתיים האחרונות שני ההורים מעורבים, ואחראים לשגרת חיי הבנות. פקידת הסעד מתארת כי האם ניסתה לבצע חלוקת אחריות הורית בדרך של חלוקת ימים ביניהם אולם האב אינו משתף פעולה. ממשיכה פקידת הסעד ומציינת כי האם פועלת על פי חלוקה זו של ימים ושבתות. לבסוף, פקידת הסעד מציינת כי במצב הקיים יש מתיחות גלויה וסמויה בין ההורים, וכי רצון הבנות הוא כי יסתיים המצב הנוכחי בו כל אחד מההורים נפגע וכועס.

9. פקידת הסעד מציינת כי ההורים שמרו על כך כי הבנות לא תהיינה מעורבות בסכסוך והבנות לא מזדהות עם הורה אחד על חשבון האחר ושומרות על תפיסה של שני ההורים באופן חיובי. לאור זאת ממליצה פקידת הסעד על משמורת משותפת לאור הסברה כי שני הצדדים ימשיכו להתגורר באזור המגורים הנוכחי לטובת הבנות.

10. לפיכך ממליצה פקידת הסעד על משמורת משותפת לשני ההורים, ועל חלוקת הימים כך שבימי א' ו-ג' יהיו הבנות עם אמן, ועל כן בימים ב' ו-ד' יהיו עם אביהן, ימי חמישי וסופי שבוע ארוכים לסירוגין כאשר הבנות ביום חמישי עם ההורה שאינן שוהות אצלו בסוף השבוע, ולהיפך. כמו כן ממליצה פקידת הסעד על חלוקה שווה של החגים והחופשות.

11. פקידת הסעד מוסיפה בסעיף 2 לתסקירה כי לטובת הבנות יש לקדם מהלכים של פירוד פיזי ומדור נפרד של כל אחד מההורים.

חקירת פקידת הסעד

12. במועד ההוכחות נחקרה פקידת הסעד על תסקירה. לשאלת ב"כ האב ענתה כי מצבן של הקטינות מבחינה תפקודית הוא טוב. פקידת הסעד אישרה לשאלת ב"כ האב כי בזמן שהאם בנתה את העסק שלה בתל-אביב, לקח האב חלק פעיל יותר בשגרת החיים של הבנות. לגבי תקופה זו העידה כי מדובר בתקופה של לפני כ- 7-8 שנים אולם בחויה של הבנות כיום יש מעורבות של שני ההורים.

13. לשאלת ב"כ האב ענתה פקידת הסעד כי ההמלצה למשמורת משותפת אינה קשורה לעובדה כי כיום שני ההורים גרים יחד אלא לאור היכולות ההוריות של שני ההורים.

14. פקידת הסעד נחקרה לעניין המלצתה להפרדת מגורים בין ההורים, מנקודת מבטן של הקטינות והעידה כי מבחינתן של הבנות זה תהליך הכרחי על מנת לאפשר ההתמודדות עם השינוי במשפחה. (עמ' 15 לפרוטוקול שורות 9-10).

15. ובהמשך – לשאלת ב"כ האב – אם לא עדיף השארת המצב כפי שהוא, פירטה פקידת הסעד כך:

"טובת הבנות לא דורשת להיות בבית שבו ההורים לא חיים האחד עם השני, לא מתקשרים אחד עם השני ואין מודל הורותי של חיי משפחה זוגיים."

(עמ' 15 לפרוטוקול שורות 14 ואילך).

עמדות ב"כ הצדדים

16. כבר במועד הדין הצהיר ב"כ האם כי המלצות פקידת הסעד מקובלות עליו וניתן לתת פסק דין למשמורת משותפת תוך אימוץ ההמלצות.

17. ב"כ האב ביקש לשקול את עמדתו ולהודיע לבית המשפט. בפועל בסיכומיו הבהיר כי גם לדעתו יש לקבוע כי המשמורת משותפת.

סיכום

18. לאור האמור לעיל אני מורה כי משמורת הקטינות תהא משותפת ומאמצת את המלצות פקידת הסעד לעניין חלוקת הימים השבתות והחגים, בהתאם למפורט בסעיף 3 להמלצות ונותנת לאמור לעיל תוקף של פסק דין.

19. בכך מסתיימים ההליכים בתמ"ש 28103/05 ובתמ"ש 28104/05 ללא צו להוצאות.

תמ"ש 28102/05 תביעת המזונות

20. תביעת המזונות הוגשה כאמור ביום 11.9.07 וכתב ההגנה הוגש ביום 28.10.07.

כתב התביעה

21. בכתב התביעה עתרה התובעת לחייב את הנתבע בהשלמת מזונותיה, במזונות הבת החיילת ובמזונות שתי הבנות הקטינות מ' ונ'.

22. התובעת פירטה כי עוסקת כתופרת של שמלות לאירועים ומשתכרת מעבודתה כ- 3,150 ש"ח לחודש. כמו כן פירטה כי הנתבע עובד כגנן גינות עצמאי ובעלותו עסק בשם "גינון א'", הוא מעסיק עובד נוסף, ולהערכתה השתכרותו נאמדת בכ- 12,000 ש"ח לחודש.

23. התובעת פירטה את הרכוש שצברו הצדדים במהלך 20 שנות נישואין, לרבות דירה בתל-אביב, מגרשים ביישוב אורנית, בית פרטי בטבריה, בית בכפר נופך אשר היקף הזכויות של הצדדים כפוף להסכם שנחתם עם הורי התובעת.

24. לאור זאת עתרה התובעת לחיוב האב במזונות בסך כולל של 2,950 ש"ח עבור טל (הבת החיילת), 3,000 עבור מ', ו- 2,150 עבור נ'. כמו-כן עתרה התובעת לחייב את הנתבע בהשלמת מזונותיה בסך של 2,850 ש"ח.

25. לכתב התביעה צורפה הרצאת פרטים, דו"ח מס הכנסה לשנת 2006, וחלק מהקבלות עבור הוצאות החזקת הבית.

כתב ההגנה

26. בכתב ההגנה טען האב במבוא כי הוא נושא בפועל בכל הוצאות בנותיו מאחר והוא נמצא בבית ואילו התובעת שוהה מספר לילות בשבוע מחוץ לדירת הצדדים.

27. לגופה של התביעה טען הנתבע כי השתכרותה של התובעת היא 3,150 ש"ח ליום ולא לחודש, שכן התובעת היא עצמאית, תופרת שמלות ערב וכלה זה 18 שנים, ובעלת מוניטין רב. כמו-כן ממשיך וטוען האב כי רוב ההכנסות של התובעת אינן מדווחות למס הכנסה, וכי המחיר לשמלה אחת עומד על כ- 2,800 ש"ח.

28. לעניין הכנסותיו טוען הנתבע כי הוא משתכר 5,000 ש"ח לחודש בלבד. מוסיף הנתבע כי הבית בתל-אביב נמצא בכינוס, כך המגרשים באורנית וכי בגין הבית בטבריה הוא חייב חובות לבני משפחתו בסך כולל של כ- 132,000 דולר (כולל כספי המשכנתא).

29. הנתבע מוסיף וטוען כי התובעת אינה זכאית למזונותיה מאחר והיא משתכרת סכומים גבוהים ביותר.

30. בנוסף טוען הנתבע כי הבת ט' עובדת למחייתה ואינה זקוקה למזונות או לתשלום דמי אירוח עבורה, כי הסכומים מופרזים או לא נכונים וכי הוא בפועל עורך קניות, משלם את הוצאות החשמל טלפון, פלאפון (כולל המכשירים של הבנות) כבלים ואינטרנט.

31. האב מסיים את כתב ההגנה בכך כי הוא זה הצריך להגיש תביעת מזונות כנגד התובעת.

32. לכתב ההגנה צורפה הרצאת פרטים, תצהירים של שתי נשים שקנו בעבר שמלות מאת התובעת, העתקי כרטיסים מהעסק של התובעת לשנת 2001, דו"ח מס הכנסה לשנת 2006, אישור על תשלום דמי שכלול עבור נ', וקבלות בדבר קניות ברשת מזון.

ההליכים שבפניי

33. ביום 31.10.07, יומיים לאחר הגשת כתב ההגנה התקיים קדם משפט ראשון בתביעת המזונות וניתנה החלטה המחייבת את האב במזונות כל אחת מהקטינות בסך של 1,250 ש"ח לחודש, וכן סך נוסף של 1,000 ש"ח להשלמת מזונותיה של האם. כמו כן נקבע מועד להוכחות בתובענה זו, ומועדים להגשת תצהירי עדות ראשית מטעם בעלי הדין ועדיהם.

תצהירי עדות משלימים

תצהיר התובעת

34. התובעת הגישה תצהיר מטעמה ביום 22.5.08 וכן מסמכים כפי שנדרשו בהחלטתי ביום 18.9.08. התצהיר התייחס גם לתביעות הרכושיות שבין הצדדים שאינן נוגעות לפסק דין זה, ולגבי תביעת המזונות, פירטה כי סך הוצאות שהיא נושאת בהן מגיעות לסך כולל של 960 ₪ לחודש. כמו-כן פירטה התובעת את הוצאותיה בגין הרכב שברשותה והמשמש גם לצרכי הקטינות לסך של כ- 1,850 ₪, פירטה את הוצאות שכר הלימוד עבור מ', תשלום בגין שיעורי עזר, וחוג גיטרה בסך כולל של 732 ₪ לחודש.

35. לגבי נ' פירטה התובעת כי עלות החוג עבורה עומד על סך של 200 ₪, שכר לימוד עלותו 850 ₪ לשנה, וכל זאת מעבר להוצאות רגילות עבור בני גילן.

36. לתצהיר צורפו קבלות על הוצאות נוספות של הקטינות.

תצהיר הנתבע

37. הנתבע הגיש את תצהירו המשלים ביום 16.9.08, כאשר הוא מתייחס רק לתביעת המזונות ותביעות המשמורת.

38. הנתבע מפרט כי הוא עובד לבדו בעסק שלו, וכי לפני שנתיים בלבד עזר לו חבר המצוי בקשיים כלכליים, עזרה שניתנה לעיתים נדירות ובתמורה.

39. בתצהירו חוזר הנתבע על טענותיו לעניין גובה הכנסתו (כ-5,000 ₪ בחודש) ועל טענותיו בעניין הכנסותיה של התובעת.

40. הנתבע מצהיר כי הוא זה שמסיע את הבנות לרוב וגם לו הוצאות בגין רכב. הנתבע ממשיך ומצהיר כי לט' כספים משלה, הכנסות משלה ועל כן דוחה את הטענה כי ט' סמוכה לשולחנה של התובעת.

41. הנתבע מוסיף ומצהיר כי כיום מ' אינה מקבלת שיעורי עזר ובעבר הנתבע הוא זה שמימן את שיעורי העזר, ובנוסף מ' עובדת במקדונלדס' ומרבית הוצאותיה ממומנות על ידה.

42. לבסוף מפרט הנתבע כי רוב הרכיבים המופיעים בטבלת התובעת אינם מדויקים או אינם רלוונטיים, וממילא האב דואג לצרכי הקטינות.

43. כמו-כן מציין הנתבע כי מאחר ולהשקפתו המשמורת של הקטינות תהיה בידי או לכל היותר משותפת, יש לחלק את מזונות הבנות בין שני ההורים.

דיון ההוכחות

44. ביום 21.9.08 התקיים דיון ההוכחות בתובענה זו. תחילה כפי שפורט לעיל נחקרה פקידת הסעד, ולאחריה נחקרה התובעת ולבסוף נחקר הנתבע.

חקירת התובעת

45. התובעת נחקרה תחילה על היעדרויותיה מהבית והצהירה כי היא מנהלת חיים חדשים, היא לנה אצל החבר שלה בחולון, ומבצעת את תפקידה כאם עפ"י החלוקה עליה דברה פקידת הסעד. התובעת אישרה כי היא נעדרת מהבית יומיים בשבוע וכל סוף שבוע לסירוגין. התובעת אישרה כי יש לה קשרים אינטימיים עם אותו אדם וכי נסעה עמו לחו"ל 4 פעמים.

46. התובעת העידה כי א' אב נפלא, אולם דחתה את הטענה כי הוא ההורה הדומיננטי. כאשר נשאלה לעניין סדר היום של הבנות וההורים, הבהירה כי א', היוצא יותר מאוחר ממנה למקום עבודתו, מכין ארוחת בוקר לבנות, אולם האם מכינה ארוחת צהריים, נמצאת עם הבנות בשעת הצהריים, וחוזרת לחנות. אם מדובר ביום שבידיה האחריות ההורית היא חוזרת מוקדם, מכינה ארוחת ערב, ונמצאת עם הבנות.

47. התובעת הבהירה כי היתה מאד רוצה בהפרדת מגורים אולם לא תעזוב את הבית בנוף כאשר הבנות שם וכאשר אמה שהתאלמנה לאחריה גרה בסמוך לבית זה.

48. התובעת נשאלה וענתה כי מאד מעוניינת להתגרש אולם על פי עצת עורכי דינה לא הגישה תביעת גירושין בבית הדין הרבני.

49. בהמשך החקירה נחקרה התובעת על הכנסותיה, הצהירה כי כיום היא מוכרת כעוסק זעיר, כי אין לה שעות עבודה קבועות, ועלות שמלה אחת כ- 1,000 ש"ח בממוצע. דמי השכירות עבור החנות עומדים על סך 300 דולר לחודש, וכיום הכנסתה הממוצעת עומדת על 4,800 ש"ח לשנת 2007.

50. התובעת נשאלה לעניין הכנסותיה בעבר, העידה כי לא הרוויחה בעבר סכומים של 35,000 ש"ח, וכי בעבר עבדה עם שותפה בחנות בדיזינגוף סנטר, וכי נשאר לה לאחר הוצאות אולי 3,000 ש"ח באותה תקופה. התובעת נשאלה אם כל הכנסותיה מדווחות למס הכנסה או שחלק מההכנסות במזומן, ולשאלת ב"כ הנתבע לגבי התצהירים שצורפו ענתה כי כנראה באותו רגע לא ניתנו קבלות ידניות למצהירות, אך לאחר מכן נרשמה קבלה.

51. כאשר נשאלה התובעת אם נהגה להפקיד שיקים של העסק בחשבון של חברתה עשירה כהן ענתה כי הגב' כהן הלוותה לה כספים והיא החזירה לה. כשאר נשאלה לסכום ההלוואה שנתנה הגב' כהן לא זכרה לציין אך ציינה כי מדובר בתקופה של שנת 2004-2005.

52. התובעת הודתה כי לפני כ-20 שנה מכרה שמלה ביריד ומס הכנסה "תפס" אותה אולם את הפרטים לא זכרה.

53. התובעת נחקרה בנוגע לרכב שרכשה מסוג פיגיו 307. היא העידה כי שילמה במזומן סך של 42,000 ש"ח שחבר בשם יוסי העביר לידיה במזומן. כמו-כן העידה כי אינה זוכרת את מקור ההפקדה בסך של כ-15,000 ש"ח שהופקדו לחשבונה בחודש יוני 2008.

54. התובעת נחקרה על חסכוניותה אך לא ידעה לתת פרטים למעט העובדה כי יש חסכוניות בחברת הפניקס.

55. כאשר נחקרה התובעת על התנהלות הצדדים לפני מועד הגשת התביעה הבהירה כי כבר שנים הנתבע משלם את חשבון החשמל, וכי הוא קונה גם את המוצרים היבשים, והצדדים מתחלקים בהוצאות בית הספר חצי חצי. בפועל לפי עדותה הקניות הנדרשות נעשו באיחור. התובעת העידה כי לאחר פסיקת סכום המזונות הזמניים היא האחראית על הקניות בבית, עושה את הקניות, מבשלת מסדרת ומנקה ואינה נזקקת להתחנן על מנת שירכשו המוצרים הדרושים.

56. לבסוף נחקרה התובעת לגבי ט' וענתה כי ט' השתחררה שנה וחצי לפני מועד ההוכחות, כי היא עבדה שעות ספורות במועדון בלבד ועל כן לא חשבה כי פרט זה רלוונטי. לגבי נ' העידה כי היא תתחיל חוג אחרי החגים, חוג ציור שעלותו כ-200 ש"ח לחודש.

חקירת הנתבע

57. הנתבע נחקר על תצהירו ואישר כי קטע המבוא המופיע בתצהיר הוא חלק מתמליל של שיחה בינו לבין התובעת, שיחה שהוקלטה על ידו. הנתבע נשאל על הצהרת ההון שהוגשה במהלך הדיון, ונשאל מדוע החובות הנטענים בכתב הגנתו אינם מופיעים בהצהרת ההון. בתשובתו ענה כי "יש מסמכים שמצורפים למס הכנסה" (עמ' 47 לפרוטוקול שורות 13-17). הנתבע נחקר על בצוע עסקה כמופיע בכתב טענותיו והבהיר כי בנה בית בכפר נופך יחד עם שותף והם מכרו את הבית והנתבע קיבל 45% מתמורת העסקה בסך של כ-80,000 \$.

58. לאחר שהנתבע אישר כי הוא עומד על הצהרתו בדבר גובה הכנסתו החודשית (5,000 ש"ח בחודש) נשאל לגבי נכסי הנדל"ן הרשומים על שמו. לגבי הבית בטבריה העריך את ערכו ב-160,000 עד 170,000 דולר. הנתבע נחקר על כך שהיה מוכן לשלם לתובעת את חלקה בנכס בתל-אביב, למרות שנדרש להוסיף על הצעתו כ-120,000 ש"ח והסכים לכך על אתר. תשובתו היתה כי הוא הכין את עצמו להתמחרות.

59. כאשר נשאל לגבי הכנסתו החודשית כפי שהצהיר הבהיר כי מדובר בהכנסה נטו וברוטו כאחד וזאת מאחר והוא זכאי להחזרי מס.

60. הנתבע נשאל איך הוא דואג לפרנסת הבנות, האם בכרטיס אשראי או במזומן וענה כי הוצאות עבור אורנג' המופיעות בדיווחי כרטיס האשראי הן גם עבור הבנות, וכי הוא דואג להן גם במזומן. האב הוסיף כי מאז חוייב במזונות בנותיו הוא קונה מדי פעם מכשירי כתיבה, חטיפים ממתקים חולצה וכד'.

61. כאשר נשאל למוצע חודשי עבור הוצאות אלה העיד על סך שבין 300 ש"ח ל-500 ש"ח לחודש ועוד הסכום שחוייב בו למזונותיהן. כמו-כן הוסיף כי ישנן גם הוצאות מיוחדות כגון קורס ברמנים של ט' שהוא שילם.

62. הנתבע נשאל וענה כי את דמי המזונות הוא משלם במזומן.

63. לגבי החבר שעזר לו בעבודתו ענה הנתבע כי מדובר בחבר שלו, ד', שהתובעת מכירה, כי התקופה בה עזר לו ד' היא שנת 2005-2006, וכי בשנת 2007 העסיק שכיר שהוא אחיו, לאחר שאביו ביקש שימצא לו עבודה מזדמנת, הוא פתח תיק ניכויים עבורו במס הכנסה, והוא מעביר לו כ- 1,900 ש"ח לחודש בגין עבודתו בניקיון בבניין.

64. לעניין מועד ההתמחרות הבהיר הנתבע כי לא הפקיד את הסכום הדרוש בחשבונות שלו אלא הכספים נשארו בחשבון אחותו וגיסו תוך המתנה לתוצאות המכרז. הנתבע העיד כי סכום ההחזרים החודשיים עבור הדירה בתל אביב והבית בטבריה עומד על סך כולל של 5,300 ש"ח לחודש.

65. בחקירה חוזרת הבהיר הנתבע כי דמי השכירות בבית בטבריה מכסים את החזר המשכנתא וכאשר תושכר הדירה בתל אביב דמי השכירות יעברו לתשלום המשכנתא.

סיכומי ב"כ הצדדים

66. ב"כ הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב בהתאם להחלטתי מיום 7.10.08. תחילה הגיש ב"כ התובעת ולאחריו ב"כ הנתבע, כאשר ב"כ התובעת הגיש תגובה לסיכומי ב"כ הנתבע כפי שניתנה לו רשות.

סיכומי ב"כ התובעת

67. ב"כ התובעת חוזר בסיכומיו על טענותיו לפיהן התנהלות הנתבע, לרבות בנוגע לרכישת חלקה של התובעת בנכס בתל אביב מוכיחה כי גירסתו של הנתבע לגבי הכנסותיו הינה מופרכת. כמו- כן מצביע ב"כ התובעת על כך כי בהצהרת ההון של הנתבע לא מופיעות כל התחייבויות שהן, למרות טענותיו לחובות בסך של כ- 135,000 דולר. כמו כן מפנה ב"כ התובעת לנספח המעיד על קבלת הלוואה בסך 150,000 ש"ח כאשר בפועל על פי עדות הנתבע הכספים לא הועברו לו כלל.

סיכומי ב"כ הנתבע

68. בסיכומיו חוזר ב"כ הנתבע על טענותיו כפי שהופיעו הן בכתב התביעה והן בתצהיר. ב"כ הנתבע מפנה לעדות התובעת כי הנתבע הוא אבא נפלא, כפי שעולה גם מהתסקיר.

69. ב"כ הנתבע מפנה לכך כי התובעת הכחישה תחילה כי היא נעדרת מהבית ימים שלמים אולם בעדותה אישרה עובדה זו, וזאת החל מחודש אפריל 2007. לטענת ב"כ הנתבע למרות הצהרתה של התובעת כי היא מעוניינת לעזוב את הבית בהקדם האפשרי, חזרה בה מכוונתה זו בעצת ב"כ ויש בכך משום שינוי חזית אסורה מאחר ובית המשפט נעתר לבקשה לפירוק שיתוף בבית בתל-אביב כדי שיהיו בידיה כספים לקנות לעצמה בית לגור בו.

70. בנוסף מוסיף ב"כ הנתבע כי פקידת הסעד לא קבעה עמדה לגבי השאלה מי צריך לעזוב את הבית ורק הבהירה כי טובת הבנות כי תהיה הפרדה פיזית בין הצדדים.

71. ב"כ הנתבע מפנה לשאלת גובה השתכרותה של התובעת, בכתב התביעה 3,150 ₪ לחודש ובעדותה 4,800 ₪ לחודש וזאת בנוסף לעדותה כי שמלה אחת עלותה במוצע כ- 1,000 ₪ לחודש.

72. ב"כ הנתבע טוען כי הוכח כי התובעת גובה כספים במזומן מאחר ולא המציאה את הקבלות שטענה להן בדיון בנוגע לעדות שנתנו תצהיר ושתצהירן צורף על ידי הנתבע עוד בתחילת ההליך, וכן לאור העובדה כי לא זכרה את סכום ההלוואה שנתנה חברתה כאשר נשאלה על ידי בית המשפט. כך מפנה ב"כ הנתבע להלוואה במזומן בסך 42,000 ₪ מיוסי לצורך רכישת הרכב. לפיכך לטענת ב"כ הנתבע יש לדחות את תביעת התובעת למזונותיה משלל הנימוקים שצוינו.

73. לעניין הקטינות טוען ב"כ הנתבע כי יש לדחות את התביעה לאור המשמורת המשותפת, כי לא הוכחו הוצאותיהן של הקטינות, כי ט' הינה בגירה, ועל כן אין לפסוק לה מזונות.

74. לעניין השתכרות הנתבע טוען בא-כוחו כי עדותו של הנתבע לא נסתרה וכי לעניין הנכסים אלה מניבים את הסכומים שיש לשלם בגין המשכנתאות וכי לגבי הדירה בתל-אביב הכין הנתבע הלוואה מבעוד מועד לצורך רכישת חלקה של התובעת.

סיכומי תשובה של ב"כ התובעת

75. בתשובתו לסיכומי ב"כ הנתבע מתייחס הוא בעיקר לטענת ב"כ הנתבע כי לאור ההמלצה למשמורת משותפת אין מקום לחיוב במזונות הקטינות, ומפנה בנידון לע"מ 318/05 הדן בסוגיה דומה. כמו-כן מפנה ב"כ התובעת לעובדה כי המזונות נפסקו "על הצד הנמוך" וכי מאז פסיקה זו גדלו הוצאותיהן של הקטינות.

76. ב"כ התובעת מוסיף כי הסכום של 15,000 ₪ לגביו נשאלה התובעת בחקירתה הוא החזר מחברת הביטוח בשל תיקונים ברכב שנעשו לאחר תאונה שארעה לט' כפי שעולה מדפי כרטיסי האשראי שהוגשו לבית המשפט.

דיון

77. ראשית אקבע כי אין ספק כי מתעוררות שאלות קשות לגבי השתכרותם של שני הצדדים ועדות כל אחד מהם הותירה ספקות רבות.

78. בני הזוג נשאו בשנת 1987, ולא נטען כי היו למי מהצדדים אמצעים לפני הנישואין למעט המגרשים באורנית שהנתבע טוען כי רכש אותם מכספיו הוא – סוגיה המתבררת בהליך אחר בפניי.

79. בתקופת הנישואין צברו הצדדים מספר נכסי נדל"ן:

א. ראשית ישנה דירה בתל אביב ברח' אלנקווה שנמכרה כאשר סכום התמורה נקבע 720,000 ש"ח, ובקיצוץ יתרת המשכנתא סכום נטו של כ- 540,000 ש"ח.

ב. בית בטבריה שנרכש בשנת 1996 המוערך בכ- \$ 170,000 כשיש משכנתא הרובצת על הנכס, וההלוואות שנטען כי נלקחו לצורך רכישת הנכס הזה לא דווחו למס הכנסה בהצהרת ההון משנת 2005.

ג. מגרשים באורנית שנרכשו חלקם בשנת 1987 וחלקם בשנת 1994 (לי הצהרת ההון).

ב. בית שנבנה בנופך, שלגבי זכויותיו מתנהלים הליכים בפניי.

80. נתונים אלה לא מתיישבים בשום דרך או צורה עם טענות מי מהצדדים לגבי גובה השתכרותו, ואולם לאור הנתונים שבפניי איני רואה צורך לקבוע מסמרות בנדון. אציין רק כי כפי שלא שוכנעתי בדבר גובה השתכרות התובעת מעבודתה כתופרת שמלות ערב וכלה, לא השתכנעתי מגובה השתכרותו של הנתבע כגון בסך 5,000 ש"ח כאשר הוא נותן לחברו לעזור לו בשל מצוקה כלכלית ולאחר מכן לאחיו בשל בקשת אביו.

81. עיון בדפי החשבון של הצדדים ובפירוט כרטיסי האשראי מצביע על כך ששני הצדדים משלמים את רוב הוצאותיהם במזומן, ונראה לי על כן שיש ממש בטענת כל אחד מהצדדים כי משנהו לא פירט בפני בית המשפט את מלוא התמונה לגבי הכנסותיו.

82. ואולם, לאור התמונה שבפניי בדבר כספים רבים שיש לכל אחד מהצדדים בין היתר לאור מכירת נכסי הנדל"ן שברשותם ושמרבייתם אין מחלוקת כי נצברו בתקופת הנישואין, ולאור העובדה כי מדובר במזונות שתי ילדות שאחת כמעט והגיעה לבגרות, ולאור המשמורת המשותפת הנקבעת לגביהן איני רואה צורך כאמור להכריע בנושא גובה השתכרות כל אחד מההורים. אין לי ספק כי יש בידי כל אחד מההורים את מלוא הסכומים הדרושים למימון הוצאות הקטינות כפי שייקבע להלן.

סיכום

83. לקטינות אין הוצאות מעבר לבני גילן למעט שיעורי עזר, חוגים, שכר לימוד וכדומה. על פי פסק הדין שניתן דלעיל נקבעה משמורת משותפת בין ההורים, המתפקדים שניהם כהורים אוהבים ודואגים.

84. לעניין התביעה להשלמת מזונותיה של התובעת, לאור העובדות שעלו בדיון שבפניי אני רואה לנכון לדחות את התובענה ולבטל את החלטתי הזמנית מיום 31.10.07 רטרואקטיבית מיום נתינתה.

85. לפיכך אני רואה לנכון לקבוע כי החל ממועד הפרדת המגורים הפיזית בין הצדדים כפי שהמליצה פקידת הסעד כל אחד מההורים יישא בהוצאות הקטינות במועד בו הן שוהות עמו, לרבות הוצאות כלכלה, ביגוד, מדור והוצאות מדור.

86. הוצאות החינוך יחולקו בין הצדדים שווה בשווה כאשר למען מניעת חיכוכים האם תישא בהוצאות בית הספר, חוגים, שיעורי עזר והוצאות רפואיות חריגות.

87. האם תעביר העתק קבלות ו/או אישורים לידי הנתבע אשר יעביר את חלקו תוך 10 ימים מיום קבלת הדרישה.

88. כל סכום שלא ישולם יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ודינו כדין מזונות לצורך גבייתם בהוצאה לפועל.

89. עד למועד הפרדת המגורים הפיזית בין הצדדים, על מנת למנוע חיכוכים מיותרים בין ההורים, לאור הצהרת הנתבע כי מאז מתן החלטה זו אמנם דואגת התובעת לכל צרכי הבית וכל שנתר לו לשאת בהוצאות הבנות עומד על כ-300 עד 500 ש"ח לחודש, מעבר לתשלומי החשמל ושאר התשלומים שנשא בהם כל השנים, **אני מורה כי החלטתי מיום 31.10.07 תישאר על כנה, ככל שהיא מתייחסת לחיוב האב בסך 2,500 ש"ח למזונות שתי בנותיו הקטינות.**

90. סכום ההחזר בו חויבה התובעת על פי פסק דין זה ישולם מתוך ההתחשבנות הרכושית שבין הצדדים, בהתאם להמשך ההליכים שבפניי.

91. מאחר והליך זה הינו רק אחד מההליכים הרבים המתנהלים בין הצדדים, נושא ההוצאות בגין פסק דין זה ילקח בחשבון בבואי להכריע בשאר הסוגיות השנויות במחלוקת בין הצדדים.

ניתן היום, 14 פברואר 2010, בהעדר הצדדים.

